מיתיבי כמין כוורת היה לה בתנור "והומה כמין טבלא מרובעת" איפוך ופיה דומה כמין טבלא מרובעת תניא כמאן דאמר כמין ספינה רוקדת דתניא ארבעה סניפין של זהב היו שם מפוצלין מראשיהן כמין דקרנין היו שסומכין בהן את הלחם שהוא דומה כמין ספינה רוקדת: איבעיא להו לחם הפנים נפסל במסעות או אינו נפסל במסעות רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי חד אמר נפסל וחד אמר אינו נפסל מאן דאמר נפסל דכתיב °כאשר יחנו כן יסעו מה בחנייתו נפסל ביוצא אף בנסיעתו נפסל ביוצא מאן דאמר אינו נפסל דכתיב °ולחם התמיד עליו יהיה ואידך נמי הא כתיב °כאשר יחנו כן יסעו לאידך גיסא מה בחנייתו כי לא יצא ממקומו לא מיפסיל אף בנסיעתו כי לא יצא ממקומו לא מיפסיל ואידך נמי הא כתיב ולחם התמיד עליו יהיה אלא כי אתא רב דימי אמר א] במסודר דכולי עלמא לא פליגי אלא כי פליגי במסולק מאן דאמר נפסל דכתיב כאשר יחנו כן יסעו מה בחנייתו נפסל ביוצא אף בנסיעתו מיפסל ביוצא למאן דאמר אינו נפסל דכתיב °ונסע אהל מועד אע"פ שנסע אהל מועד הוא ואידך נמי הכתיב כאשר יחנו כן יסעו לאידך גיסא מה בחנייתו ב] כי לא מפיק ליה לא מיפסיל אף בנסיעתו כי לא מפיק ליה לא מיפסיל ואידך נמי הא כתיב ונסע אהל מועד ההוא לדגלים הוא דאתא ואידך ממחנה הלוים בתוך המחנות נפקא מיתיבי בשעת סילוק מסעות קדשים נפסלין ביוצא זבין ומצורעין משתלחין חוץ למחיצתן מאי לאו אפילו לחם הפנים לא בר מלחם הפנים מה נפשך אי אהל מועד חקא הוא אפילו קדשים נמי אי אהל מועד לאו חקא הוא אפילו לחם הפנים נמי אלא כי אתא רבין אמר מר אמר במסודר ומר אמר במסולק ולא פליגי אמר אביי ש"מ יש סילוק מסעות בלילה דאי סלקא דעתך אין סילוק מסעות בלילה אימת מדלי ג] לצפרא מאי איריא משום יוצא תיפוק לי דאיפסיל ליה בלינה פשיטא °ללכת יומם ולילה כתיב מהו דתימא הני מילי היכא דעקוד ביממא אבל היכא דלא עקוד ביממא בליליא לא מצו עקרי קא משמע לן ורמינהי והוגלה הפרוכת הותח הזבין ומצורעין ליכנס לשם אמר רב אשי לא קשיא הא ר' אליעזר הא רבנן דתניא רבי

רש"י

כמין כוורת היה לה בתנור. וזה הדפוס שאלא נאפה בו מרובע והיינו כמין תיבה פרוצה שיש לה שוליים רחבים ומרובעים: איפוך ופיה דומה כו'. ד] השוליים עשויין כספינה: כמין דוקרנין. כמין ה] קנים הדוקרנין קנים שיש בהן ענפים הרבה דהוו מפוצלין: נפסל במסעות. כשנוסעין ישראל במדבר ומפרקים המשכן ונושאים השלחן עם הלחם כדכתיב (במדבר ד) ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת מי נפסל לחם ביוצא או לא: בחנייתו נפסל ביוצא. אם ו] יוצא חוץ לקלעים כדכתיב והיתה לאהרן ולבניו ואכלוהו במקום קדוש (ויקרא כד): ולחם התמיד עליו יהיה. אלמא בקדושתיה קאי: ממקומו. ז] מעל שולחן: במסודר. על השלחן ח] (במסולק). שעדיין לא הגיע זמן לסלק אותו עד ט] שנסעו ומ"מ בתוך מחנה לוים הוא שנושאין אותו ועומדין עם המשכן ודגלי מחנה ישראל סביב להם: כי לא מפיק ליה. מעזרה והשתא נמי לא אפקיה ממחנה לויה: לדגלים. להורות איזה דגל יסע ראשון ואיזה אמצעי ואיזה אחרון: סילוק מסעות. י] שהפרוכת נגללת: קדשים נפסלים ביוצא. שאין להם קלעים ואעפ"כ המחנה קדוש זבין ומצורעין משתלחין חוץ ממחיצתן מצורע חוץ למחנה ישראל והיו מהלכים בסוף מחנה כדאמר בברכות (דף מ.) "אם הב בסופה" זבין חוץ למחנה לויה: אי אהל מועד דווקא הוא. אע"ג דהוגללה הפרוכת כדקתני לעיל: יב] אפילו קדשים נמי לא ליפסלו ביוצא ואי אהל מועד לאו חקא הוא אפילו לחם הפנים נמי ליפסל: אלא כי אתא רבין אמר. אהל מועד לאו דווקא דלדגלים הוא דאתא ומר דמכשיר במסודר דכתיב לחם תמיד עליו יהיה ומר דפסיל במסולק: ש"מ. מדקתני קדשים נפסלים משום פסול יוצא: יש סילוק מסעות בלילה. שאם היה נעלה הענן בלילה היו נוסעים מיד ולא היו ממתינין עד הבקר: אימת מידלו. קלעים: בלילה לא מצו עקרי. דכתיב יומם ברישא והדר לילה קמ"ל: ורמינהי. יג] דקתני זבין ומצורעין משתלחין: *) כפסח סבא בטומאה. כגון שרוב ציבור טמאים כדאמר (פסחים דף סז:) אם נדחה לפסח שני ולא ליטור, ומושלחת מן המחנה להם כדכתיב (במדבר ט) טמא יג] לנפש אבל לא זבה וגרעת

*) עיין נרנ"ג

ורבי

תוספות

כמין כוורת היה לה בתנור. כוורת עגולה היא כדמוכח בפ"ק דשבת (דף ח.) והכא קתני כמין טבלא מרובעת אלא מעוקב כסורת של קנים שעשויה האור בכותו: מר אמר במסודר ומר אמר במסולק ולא פליגי. יד] מסקנא דשמעתא דלא אמרינן אע"פ שנסע אהל מועד הוא והא דמסיק ליה בפ' בתרא דזבחים (דף קטז:) "היינו למנין קדשים קלים דנאכלין בכל מחנה ישראל ולא בעו אהל מועד ומיהו ק' דבפרק קדשי קדשים (שם דף סא:) מסיק ליה גבי קדשי קדשים דמפרש בשני מקומות קדשים נאכלים קודם שיעמידו הלוים את המשכן ולאחר שיפרקו הלוים המשכן ולא מיפסלי ביוצא משום דאע"פ שנסע אהל מועד הוא ויש לומר דהתם מיירי טו] (קודם) שנפרק אהל מועד והמזבח וקלעי החצר עומדים במקומן "וא"ת וכיון שנסתלק המזבח היכי מאכלן הא א"ר אלעזר התם מזבח שנפגם אין אוכלין בגינו שירי מנחה ור' ישמעאל ברבי יוסי נמי קאמר כל הקדשים שנשחטו שם פסולין ואפילו קדשים קלים והתם מדמי סילוק מסעות לנפגם מזבח וי"ל דאתיא כתנא דפליג אר' ישמעאל בר' יוסי ובקונטרס פי' התם דשני מקומות לאו לאחר שנסעו ונסתלק המזבח קאמר אלא חד מינייהו כדאיתא בעוד שהמשכן נטוי כמשפטו וחד לאחר שפרקוהו קרשיו ויריעותיו ועדיין המזבח במקומו וקודם שיעמידו לוים המשכן דנקט לאו דווקא נקט מדה דלא משכחת לה שיהא המזבח מונח קודם העמדת המשכן שהרי קודם שיחנו בני קהת נושאי המזבחות היו חונין בני גרשון ובני מררי נושאי המשכן ומקימין אותו טז] ") אבל בנסיעתן שהיו מורידין המשכן תחלה יז] ונושאין בני גרשון ובני מררי אחר דגל ראשון ובני קהת אחר דגל שני כדי שיהו קודמין בני גרשון בחנייתן ומעמידין את המשכן לפני בא בני קהת כדכתיב אחר מסע יח] בני יהודה (במדבר י) והורד המשכן ואחר שני דגלים כתיב (שם) ונסעו הקהתים נושאי המקדש דהיינו ארון ומזבחות וכלי שרת והקימו בני גרשון המשכן עד בואם של בני קהת ועוד אי בנשיאת את הסדר מוקמת לה היכי שחטו קרבנם קודם שיעמידו המשכן הא אמרן באיזהו מקומן (זבחים דף נה:) שלמים ששחטן קודם שיעמידו הלוים את המשכן פסולין ואי גרסינן לה מיתוקמא בנשיאת את הסדר והאי דאיזהו מקומן שלמים דווקא קאמר ומשום דכתיב בהו ושחטו פתח אהל מועד ולא יליף שאר קדשים מינייהו עכ"ל והא דתנן גבי תמיד (דף נ:) לא היה בשעתם שוחט עד שיפתח קול שער גדול שנפתח נמטה בפלמה וא"ת ולעיל אמאי איצטריך לשנויי ההוא לדגלים הוא דאתא לימא לקדשים קלים הוא דאתא כדמוכח בפרק בתרא דזבחים (דף קטז:) וי"ל דא"כ לא הוה ליה לאתלייה באהל מועד ואם תאמר ולוקמה בקדשי קדשים וכגון שהמזבח והקלעים במקומן וי"ל דמשמע ליה ונסע אהל מועד שנסתלק הכל אפילו המזבח: שמע מינה יש סילוק מסעות בלילה. פי' בקונטרס מדקתני קדשים נפסלין דאי אין סילוק מסעות בלילה אימת מידלו קלעים בצפרא מאי איריא משום יוצא תיפוק לי דאיפסיל ליה בלילה תימה דלמא נפקא מינה היכא דנסעו באמצע היום דקדשים שנשחטו היום נפסלין משום יוצא ולא משום לינה ונראה לפרש דקאי אפלוגתא דרבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי דאיירי בלחם הפנים ומסקינן דמסולק נפסל במסעות ועל כרחך בשבת לא היו נוסעין דאפילו לא היו תחומין מדאורייתא לא היו יכולין ליסע משום איסור הוצאה ואיסור מחמר להכי דייק דאי אין סילוק מסעות בלילה יט] תיפסול הלחם בלינה ואי הוה אמרינן דבשום פעם לא היו נוסעין אלא או בתחלת יום או בתחלת הלילה הוה מצי למימר דדייק מברייתא שפיר:

יט] ז"ל ונגשעין היו עורדין כו' ונסעו נגי

אין

עין משפט נר מצוה

ה א מיי' פ"ה מהל' תמידין ומוספין הל' ט:

נ"ה דלמאי לפרש שנכנס לאהל מועד הוא היינו כו' נ"ק

נ"ק מ"ח

[ע' בתוס' דזבחים דף סא ע"א וע"ב בתוך]

מסורת הש"ס

[זבחים קטז:]

תוספתא דזבחים פי"ג זבחים סב:

שיטה מקובצת

א] במסודר. גליון פ"ה במסודר על השלחן שעדיין לא הגיע כו' עד שסלקוהו בשבת כו'. וק"ק דהא ע"כ בשבת לא נסעו משום הוצאה ותחומין כמו שכתבו התוס' לקמן ויש לומר כגון שאותו שבת היה יוה"כ שלחם הפנים נאכל לערב במוצאי שבת ולא הספיקו לאכול אותם עד שנסעו ויש סילוק מסעות בלילה כהוכחת אביי וכן משמע לקמן בהתני' חל יוה"כ להיות בשבת החלות מתחלקות לערב עכ"ל הגליון נראה של קלף: ב] כי לא מפיק ליה. פ"ה כי לא מפיק ליה מעזרה הו"נ לא מפיק ליה ממחנה לויה וקשה דמה יש לנו לדמות עזרה למחנה לויה ונראה דה"פ אף בנסיעתו כי לא מפיק ממחנה לויה לא מפסל דמחנה לויה אקרי אהל מועד בשעת מסע דכתיב ונסע אהל מועד מחנה לוים אלמא דקרי אהל מועד לפי שאהל מועד בתוכו: ג] מצפרא:

פירוש רבנו גרשום(?) נפסל במסעות. כשהיו ישראל נוסעים ממקום למקום היו נושאים את השלחן עם הלחם: חד אמר נפסל במסעות. דכיון שנסעו ממקומן הוא יוצא לחוץ ממחיצתו: חד אמר אינו נפסל. הלחם אם הוא במקומו על השלחן: כי פליגי במסולק. [אם] סלקוהו מן השלחן [בשעת] נסיעה וכרכוהו [בבגד] תכלת שעליו והפרוכת והוליכוהו: אע"ג שנסע כיון דעדיין הוא כרוך בין הפרוכת אהל מועד הוא ולא נפסל ביוצא: ההוא לדגלים הוא דאתא. שיהא אהל מועד באמצע הדגלים בין דגל ראובן לדגל אפרים: סילוק מסעות. והיינו סלוק אהל מועד: קדשים. שהיו [נשארים] נפסלים משום יוצא: וזבים ומצורעים משתלחים

רבינו גרשום

כמין כוורת היה לה בתנור. לאלא היינו הדפוס דומה כמין טבלא מרובעת. אלמא הלחם נמי מרובע כמין תיבה: מאי לא הקשי איפוך ופיה של הדפוס דומה כמין טבלא. שהיה פיה מרובע מרחב כדי שיכניס בו הלחם בריוח אבל לאפות עשוי הדפוס כמין ספינה רוקדת: ארבע סניפין. כ' לסדר מבפנים לסדר והמפוצלין מראשיהן. כדי לקבל הקנים: כמין דוקרנין. כמין קנין שמפוצלין מלמעלה: נפסל במסעות. כשהיו ישראל נוסעים ממקום למקום היו נושאין את השלחן עם הלחם שעליו: חד אמר נפסל. דכיון דנסעו ממקומן הוה ליה חוץ ממחיצתו. חד אמר אינו נפסל. אם הוא (ו)במקומו (הוא) על השלחן: מה בחנייה המשכן נפסל ביוצא. חוץ ממקומו: אף בנסיעתו [כי לא יצא] ממקומו לא מיפסל ע"ג השלחן: במסודר. שהוא ע"ג השלחן לא מיפסל אע"ג דנסעו: כי פליגי במסולק. שאם סלקוהו מן השלחן בשעת נסיעה וכרכוהו בבגד תכלת שעליו והפרוכת והוליכוהו: אע"ג שנסע כיון דעדיין הוא כרוך בין הפרוכת אהל מועד [הוא] ולא נפסל ביוצא: מה חנייתו כי לא מפיק ליה חוץ לדירתו לא נפסל: ואידך דפסיל והכתיב ונסע אהל מועד דמשמע אף על גב דנסע אהל מועד הוא ההוא (דנסע) לדגלים הוא דאתא. שיהא אהל מועד באמצע הדגלים בין דגל ראובן לדגל אפרים: סילוק מסעות. היינו סילוק אהל מועד: קדשים שהיו שם נפסלין משום יוצא וזבין ומצורעין משתלחין חוץ למחיצה. כלומר שאין רשאין להכנס באותו מקום שהיה בו אהל מועד מפני שהיה קדוש: מאי לאו דמאי קדשים נפסלין אפילו לחם הפנים קאמר: אי אהל מועד דוקא הוא אע"ג שנסע אהל מועד הוא ואפילו קדשים נמי לא ליפסלו: אלא כי אתא רבין אמר ר' יוחנן ור' יהושע בן לוי [לא פליגי] מאן דמכשיר אמר במסודר ומאן דפסיל אמר במסולק ולא פליגי והא ברייתא דאמרה דקדשים נפסלין דמשמע אפילו לחם נמי במסולק קאמר: אימת מידלי. כלומר אימת מסלקי: מצפרא תיפוק לי דאיפסול בלינה. דבצפרא אכתי לא עבד ביה קרבנות והני קדשים דהוו ביה מאתמול הוו לא מידלי אלא מצפרא הוה בהנך קדשים נמי פסול לינה אלא מדלא איירי מפסול לינה ש"מ יש סילוק מסעות בלילה: פשיטא דכתיב ללכת יומם ולילה דבליליא נמי מסלקי: מהו דתימא הני מילי דאיתנהו מלי בליליא כגון דעקוד המסעות ביממא וכו': והגלו הפרוכת. שנסעו ממקום למקום: הותרו זבין ומצורעין ליכנס לשם וקשיא התתא דזבין ומצורעין משתלחין חוץ למחיצתן:

חוץ למחנה. כלומר שלא היו רשאין ליכנס באותו מקום שהיה בו אהל מועד מפני שהוא קדוש: אימת מדלי מצפרא. כלומר אימת מסלקי מצפרא: תיפוק לי דאיפסול בלינה. דבצפרא אכתי לא עברא בה קרבנות והני קרבנות הוי ביה מאתמול הוי לא מדלי אלא מצפרא הוה בהנהו קדשים נמי פסול לינה אלא מדלא איירי בפסול לינה ש"מ [יש] סילוק מסעות בלילה. (עכ"ל הרגמ"ה): ד] כו' אבל: ה] קנים שיש בהן ענפים הרבה דהיינו מפוצלין: ו] אם יצא: ז] על השלחן: ח] על השלחן תיבת של נמחק: ט] שנסעו כ"ע לא פליגי דלא איפסל דהא כתיב לחם הפנים תמיד כי פליגי במסולק שסלקוה בשבת וסדרו אחר ולא הספיקו לאכול אותם עד שנסעו: י] אותן כהנים עסוקים על השלחן ודגלי: יא] שהפרוכת נגלל: יב] ורמינהו להא: יג] טמא לנפש: יד] פליגי ממסקנא דשמעתא [משמע]: טו] קודם שנפרק אהל מועד מכל הכל: טז] תיבת אבל נמחק: יז] תחלה ונוטלין תיבת ונושאין נמחק: יח] מסע דגל: יט] בלילה תיפוק ליה דאיפסול:

בפסח

במדבר ד:ז
ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנקית ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה

* דבה כתיב לחם הפנים תמיד

* דכתיב "לחם תמיד עליו יהיה"

"פרגן קל-לה" - האם הכוונה לצמוד מאי? צ"ע מות י"ג: כא, כב

נושא
שאלה:
לחם הפנים נפסל במסעות או לא

מחנה
"כי אתא"
ר' דימי/רבין מסבירים
ר' יוחנן וריב"ל שתיהם
[נושא הנ"ל]

נושא
שני סתירה
בין מקורות
בענין זבים
ומצורעים
בשעת סילוק
מסעות